

(המשך מעמוד 29)

ניסטים באו ממצריים, תוך הבעה אילמת של חרטה על כך שקוריאלי וחבריו גורשו מן המפלגה הקומוניסטית המצרית בימי שילטונו של עבדאל-נאצר, ביגלל תמיכתם בשלום עם ישראל. אחד מראשי המחתרת של הפל"ח האלג'ירי בצרפת הע"ל על גס את גבורתו של קוריאלי, שניהל את פעולות ההסברה והשיכנוע של המח' תרת בימים האכזריים של הדיכוי הצרפתי. המילה החוזרת בכל ההספדים היתה "יהודי". איש לא שכח להזכיר את מוצאו של האינטלקטואל הלוחם, שקרא לעם הישראלי בנובמבר 1947 לקבל את החלטת האו"ם על ארץ-ישראל, ושלא סטה מאו אף יום אחד מדעתו כי על העם הישראלי והעם הפלסטיני להיות זה בצד זה בשתי מדינות עצמאיות ידדיות. תוך הכרה הדדית — כפי שגאמר במיסמך-הספד שחובר במשותף עליידי חבריו, בין דבריהם הספד, שנקראו בפי העיתון נאי הצרפתי הנודע ז'אן לאקטור, היתה גם הודעה שמסר אורי אבנרי בשם המון עצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטין.

זו לשונת:
היום, יוסרעצמאות 30 של מדינת ישראל, עומדים אנו על קיברו הרענן של אנרי קוריאלי, אדם שעשה יותר למען השלום, ועל כן גם למען העם הישראלי

(המשך מעמוד 31)

המונה "התנחלות" מתאים יותר מאשר "התיישבות".
אך אין כאן עניין בלשני, רפול מעניק כאן תמיכה מוחלטת להתנחלות בשטחים הכבושים, תוך טיעון אידיאולוגי מובהק — והדבר מוכיח את הציביון האידיאולוגי, הי לאומני-דתני, של ההצהרה על כל חלקיה.

תהום בין צה"ל והלוחמים

אין צורך להתווכח על תוכן דבריו של רפול מבחינה צבאית או פוליטית. מבחינה צבאית, די לומר כי הוגה-דעות צבאי כמו ישראל טל, שאינו צריך להתבייש גם מול פני ענק אינטלקטואלי כמו רפול, הביע דעה נחרצת שניתן להגן על המדינה גם מתוך גבולות ה-4 ביוני 1967. הגנרלים חלוקים ביניהם בנושא זה בדיוק כמו הופאים ומצחצחי-הנעליים, והטיעון הצבאי לא בא אלא להעניק מכובדות "בני טחנית" לעניינים שבאמונה.

גם מבחינה פוליטית אין מה להתווכח עם רפול. דעתו אינה שונה מזו של רבבות חסידים אחרים של ארץ-ישראל השלמה, הוא לא הוסיף לה דבר חדש. **החידוש היחיד הוא בעצם הי תופעה שבראש צה"ל עומד עתה אדם הדוגל בדיועותיה של גאולה כהן, והמכבט אותן כפה מלא.**

לא במקרה זכה רפול בברכה מידי נביאת היסטריה הלאומנית. הוא ראוי לה. לתופעה זו יש שלוש השלכות:
● **יש לנו עתה רמטכ"ל פוליטי, המתערב בגלוי בוויכוח הפנימי לימי המפלגה את המדינה.**

אין הוא עושה זאת בשם דיעה הממוקמת במרכז הקשת — וזה היה רע — אלא בשם השקפה השייכת לקצה הימני-הימני.

● **הפוליטיזציה הגלויה הזאת של צה"ל, באישורו של מנחם כהן, עזובה לזרות תהום בין צה"ל ובין חלק חשוב של העם והלוחמים.**

צה"ל הוא צבא-מילואים. איש כמו רפול היה עלול להיות מסוכן גם במדינה שיש לה צבא שכולו מיקצועי וסדיר. אך גנרל כזה בארץ שמרבית חייליה הם אנשי-מילואים, השייכים לכל המחנות הפוליטיים והרעיוניים, הוא תופעה מסוכנת שבעתים.

● **דבריו רפול, שזכו בגיבוי מפורש מצד הממשלה, נתקבלו כי עולם הערבי כולו כהצהרה מדינית מוסמכת של ישראל.**

הבשורה שבה לערבים: ישראל לא תחזיר לעולם את הגדה המערבית ורמת-הגולן. משמע: יוזמת אל-סאדאת מתה, וכל תיקווה נוספת היא אשלייה או תרמית. **המסקנה: עד הערבים להערך למיזחמה הבאה. רכיאוה רפאל איתן יזכה לפקד עז צה"ל במיזחמה הבאה.**

לפטר!

יש רק דרך אחת למניעת שלוש התוצאות האלה, בעוד מועד:
על שריהביטחון לתכוע מן הי ממשלה להעביר את רפאל איתן מתפקיד הרמטכ"ל.

ההינה מעלותיו של האיש כחייל מיקצועי כאשר תהינה — הרמטכ"ל אינו מס' כף, וגם לא מח"ט. זהו תפקיד המחייב כושר חינוכי ושיקול פוליטי.
משתי הבחינות, אין רפול מתאים לתפקיד.

ראיון זה, המצטרף לדברים שהשמיע לא מכבר באוזני העיתונאים על הצורך לגנוז כל ידיעה שיש בה כדי "לשמח את הי ערבים", מגלים פיזיונומיה של קצין ש אינו מתאים לפקד על צה"ל — אלא אם כן חדל צה"ל להיות אותו צבא דמוקרטי, עממי ולא-פוליטי שהקמנו בתש"ח.

הגיבוי הממשלתי לדברים היא שעי-רוייה. ההסתייגות הקלה של וייצמן ("הייתי מתבטא אחרת") אינה מספיקה.

לפני כמה ימים העביר שריהביטחון מ' תפקידו את דויד הגואל, מפקד הגדה, בעוון מעשה הנופל לאין שיעור ממעשהו של רפול, מבחינת הנזק הטמון בו למדינה. **מי שחיה די אמיץ כדי לנהוג כך בפני תתיאוף, מן הראוי שי יהיה לו אומץ-הלם לנהוג כך בפני רכיאוה.**

עליו לעשות זאת קבל עם ועולם, כי מעשה הפגנתו החינוכי מטהר, **יש לפטר את הרמטכ"ל זאלתה.**

קייץ 78

נעלי Merano

תל אביב, רח' הרצל 142, טלפון 82 76 80
וחנויות מובחרות ברחבי הארץ

- כיצד זכה הליכוד במערכת הבחירות?
- איך מוכרים לציבור מועמד לראש-ממשלה?
- מה חלקם של נערי הפרסומת ומקצועני הטלוויזיה בהצלחת הליכוד בבחירות?
- מה התחולל בצמרת הליכוד כשמנחם בגין אושפז בבית-חולים?
- כיצד הוכן העימות המפורסם בטלוויזיה בין בגין לפרס?
- מה ניסה הליכוד להסתיר ומה רצה להבליט במערכת הבחירות, ומי האנשים שהיו מופקדים על המלאכה?

את התשובות המרתקות לכל השאלות הללו

תמצא בספר

מכירת הליכוד

מאת

אלכס אוסקי

הוצאת זמורה, ביתן, מודן

להשיג בכל חנויות הספרים

הפצה "גד", יד חרוצים 7, טל. 37056

דובר לביא אטור לצלם!

והעמים הערביים, מאשר כל משמיציו ורודפיו גם יחד.

לפני 30 שנה, בימי המלחמה שבה קמה מדינת-ישראל, אירגנו אנרי קוריאלי וידידיו דיו במצריים הפגנות למען השלום. מאו לא פסק מלפעול כדי לשים קץ לסיכסוך הטראגי בין ישראל והעולם הערבי, ובמיוחד בין ישראל והעם הפלסטיני. הוא פעל בלי לאות, מבלי להבליט את עצמו, מבלי לצפות לתודה ומבלי לקבלה. הוא מילא תפקיד מרכזי ביצירת התנאים לפגישה ההיסטורית הראשונה בין כוחות-השלום בישראל ונציגי אש"ף.

אלה מאיתנו, שהכירוהו במשך תקופה ארוכה, למדו לא רק להערצו. אלא גם לאהבו. כיום אנחנו מבכים אותו. הדרך אל השלום זרועה בקבריהם של לוחמי השלום.

הלוחמים למען סיום שפיכת-הדמים משלמים בדמם.

הלוחמים למען ניצחון החיים, נגד שילי-טון המוות, מקריבים את חייהם.

אנרי קוריאלי יזכר בישראל, כמו בארץ צות אחרות רבות. כאשר יקום השלום — והוא קום יקום — ייקראו בישראל רחובות על שמו. שמו של אנרי קוריאלי ייחרת בתולדות ישראל, כשמו של אדם גדול ויהודי אמיתי, שמסר את חייו על מיזבח השלום.

מנגנון

בחירה נכונה

הנשיא המיועד

בחר בראשי-שבתו —

והשר קפץ על המציאה

אחד הסודות השמורים ביותר במדינת ישראל בשבוע האחרון היה בחירתו של